

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног 06. маја 2019. године**

Председник већа:

Дана 06. маја 2019. године са почетком у 9 часова и 45 минута у смислу члана 377 у вези са чланом 378 став 2 ЗКП, председник већа констатује да веће заседа у целовитом и неизмењеном саставу и да га чине судије Мирјана Илић и Зорана Трајковић чланови већа и судија Дејан Терзић председник већа, уз учешће записничара Наде Кнежевић, те да су испуњени процесно-правни услови за отварање заседања.

Има ли примедби на стастав већа?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К-По2 11/18 у предмету оптуженог Хусеина Мујановића, за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО број 10/18 од 24. децембра 2018. године.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине – Миољуб Виторовић, са тужилачким помоћником Николом Арсићем.

-оптужени Хусеин Мујановић, доведен преко Управе Окружног затвора у Београду,

-браниоци оптуженог Душан Игњатовић, адвокат у Београду и Драган Крговић, адвокат у Београду.

Питам само присутна лица у публици, да ли је неко од вас евентуално сведок или може бити предложен као сведок? Значи, није реч о сведоцима.

Констатује се да су испуњени процесни услови за одржавање главног претреса.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

Главни претрес се снима аудио техником суда, па ће препис тонског записа чинити саставни део овог записника.

У смислу члана 388 ЗКП председник већа укратко извештава присутне о садржини претходног рочишта за главни претрес и што је свима познато, могу само да кажем да је прочитана оптужница и да је окривљени, односно оптужени Хусеин Мујановић дао своју материјалну одбрану.

За данашњи прегрес позвали смо сведоке Саву Пејића, Љепосаву Стојановић, Душана Станића, који је био спречен да дође, па смо накнадно и благовремено обавестили учеснике у поступку да ће уместо њега, бити испитан сведок Зоран Стјепановић, сведок оштећени. Ви сте, браниоци, добили то обвештење. Бранислава Николића и Цвету Милутиновић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се **НАСТАВИ** доказни поступак.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у току доказног поступка испита сведок Саво Пејић.

Нека уђе сведок Сава Пејић или Саво.

Испитивање сведока-оштећеног САВА ПЕЈИЋА

Председник већа: Добар дан, приђите само.

Констатује се да се истоветност сведока утврђује путем провере кроз личну карту, особну исказницу на име Пејић Саво издате у Требињу дана 30. маја 2014. године. Ја овде не могу да растумачим број, има само Ваш ЈМБГ. Ако можете, да ли знате на памет Ваш јединствени матични број грађана?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јој, ово 49, оставио сам ту.

Председник већа: 2404949171516?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: То је тај?

Сведок-оштећени Саво Пејић: То је тај.

Председник већа: Добро. Саво, позвани сте да сведочите. Је л` чујете добро?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: У својству сведока дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, којима бисте Вас или Вама блиско лице, изложили великој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Разумели сте?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: Пре него што почнете да дајете исказ, у обавези сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте дали Ваш исказ раније пред Тужиоцем за ратне злочине, није то било тако давно, пре отприлике пола године. И тада сте у једном детаљном казивању изиели све оно што Вам је познато везано за догађај о којем се суди. Пошто сам упознат са Вашим исказом који сте тада давали, знам да сте говорили о много детаља. А овде је предмет суђења само један део онога што сте Ви тада казивали. Дакле, реч је о боравку Вашем у логору у гаражама и учешћу окривљеног, оптуженог Хусеина Мујановића у тим догађајима. Ако можете да се усредсредите на тај део догађаја и да нам испричате све оно што Вам је познато везано за Ваш боравак и учешће других људи, период у коме сте тамо били у логору у гаражама у Храсници. Изволите. Прво тако, а онда ће Вам након тога, учесници у поступку, странке постављати питања.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да почнем од дана када сам приведен?

Председник већа: Изволите. Нисте били одмах у гаражама?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Били сте претходно? Добро.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, био сам у радном воду, то се тако каже. И био је овај, он је Ром овако, Мики, био у небодеру живео, па смо то све послове радили по Храсници, ако је прљавштина нека, тамо-вамо. То је било до августа, радни вод. И онда смо...

Председник већа: Да ли можете да определите само до којег августа?

Сведок-оштећени Саво Пејић: До 18. августа. Тачно 18. август. Ја сам пре тога из стана отишао код комшије ту доле. То ми је био пријатељ, он је Бошњак, Муслиман, па сам отишао да помогнем човеку, пошто је, он је и умро. Он ми је био пријатељ, од малих ногу сам га знао, да цепам дрва. Онда је комшија, код комшије дошао, да дође да претрес стана да дођу, пар пута су долазили. То су били „тикинзи“, такозвани, специјалци. Мали је дошао од комшије, 12 сати негде. Таман је госпођа супруга отишла да направи да једемо нешто тамо, вамо, цепали дрва, пошто је човек болестан. То ми је знао човека преко-пута мене. А онда су они дошли у стан и испретресали све, то је 18. август, уторак био, знам добро. И онда је било малтретирања у стану. И онда су ме одвели у полицију, која је била у небодеру другом, први небодер, други између су доле подземне гараже. Ту је било малтретирања. Не могу се сада тачно сетити али сигурно до једно четири, пет сати, три, четири сата, да би ме одвели доле у гараже. То је био један из полиције је био, Тркач су га звали. А мислим да је презиме Ћенановић. Тако да ме он одатле, није далеко тамо, да обиђемо само мало круг и онда врата су доле метална стаљена на гаражу ради...

Председник већа: Е сада када смо дошли до објекта гараже, можете ли нам описати, како је, које је површине овако, Ви сте искусан човек, које је површине била та гаража, како је она изгледала, да ли су грађевински уподобили ту гаражу за смештај и за чување људи и како је то изгледало?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па...

Председник већа: Сачекајте, сва питања ћу Вам поставити, да бих Вам помогао да се што детаљније изјасните о томе. Да ли је, дакле, постојала вентилација, да ли сте добијали дању светло, да ли сте имали воду тамо, да ли сте имали минималне хигијенске услове, да ли сте имали место за спавање, да ли сте се туширали тамо. То ми све испричајте. Да ли сте имали могућност да се пресвучете, могућност посете. Е то ми испричајте, када говоримо о објекту гаража.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ово што сте питали, од тога ништа није било.

Председник већа: Хајте редом.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ево овако. Када сам приведен, мрак је био, тотални је био мрак у тој гаражи, пошто је гаража преграђена циглом, једно, не знам тачно колико је било гаража у низу, једно седам, осам.

Председник већа: Можете да онако отприлике кажете, која је била површина, укупна површина тих гаража?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Двије задње гараже су биле за, касније смо ишли на радове, па сам пребачен тамо касније, да идемо на рад, на копање траншеа, па нас је било десетак, дванаест, није битно.

Председник већа: Па, јел то може да буде, хајде овако, педесет, шездесет, седамдесет квадрата?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не. Ова гаража је преполовљена, па је то уско овако. Ја сам ушао у мрак, а у мраку је био покојни овај Радован, Радован Унковић.

Председник већа: А шта ћете ми рећи онда да је било двадесет квадрата?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, није.

Председник већа: Ни толико?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, не, него је био мрак, а ја сам тако пребијен убачен. Тако да сам чуо човека у мраку, немам појма ни ко је, контао сам да је провокатор неки, нема веза. Ја сам рекао, „човече, пусти ме, пусти ме“. Легао на бетон, на бетону голом, нема ништа. Била је једна декица нека, пошто смо се увече теглили ја и он да се покријемо мало. А био је додуше август, па није било хладно. Тако да је то била квадратура шта ја знам, не могу тачно у центиметар.

Председник већа: Па, хајте отопрлике.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Овако уско.

Председник већа: Уско? Јел било шире од рецимо метар и по?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, не, па метар и нешто је било.

Председник већа: Метар и двадесет, метар и тридесет?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Знам да је...

Председник већа: Мање од метар и по?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, не, ја знам да је покојни Унковић, знам да је ишао до врата, па је он слушао један, он је од батина био луд тотално, па, покој му души, кажем, он је долазио, па наиђе мени, хоће да стане на мене, колико је уско, да прође тамо да легне негде.

Председник већа: Јесте могли да се исправите дужином тела попреко?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не попреко

Председник већа: Не?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, могло је овако.

Председник већа: Уздуж?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, јер је гаража преграђена овако, оно.

Председник већа: То је само једна гаража значи?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, било их је три, четири сигурно, јер је седам, осам их има у низу, две су задње биле оно комплет, две задње, ето. Гаража знате колика је гаража оно.

Председник већа: Значи, за смештај једног возила?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да. Али касније сам ја пребачен у то тамо, када смо на рад ишли. Ту сам био, ја не знам.

Председник већа: У тој уској преграђеној гаражи?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, да.

Председник већа: Да ли је она имала светло?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Електричну струју?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, не, ништа.

Председник већа: Да ли је у њој било воде на ма који начин?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, не.

Председник већа: Да ли је било канализације?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, ништа. Имали смо...

Председник већа: Да ли сте имали прозорчић неки да улази светло?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Никакав, то је у гаражи, то је тотални мрак.

Председник већа: Потпуни мрак?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Имали смо само једну ону конзерву од воћа, од поврћа ону овако за вршење тих и флаша овај воде.

Председник већа: Увек једну конзерву? То је увек била једна те иста конзерва?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, ја, једна.

Председник већа: Значи, нису чак ни конзерву променили, него је увек била једна те иста конзерва?

Сведок-оштећени Саво Пејић: За потребе нас, та једна конзерва, колико.

Председник већа: А ко је празнио то?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, празнио је неко ујутру најђе, неко од стражара отвори да однесе то тамо, проспу негде. Јн нисам ниједном. Неко од стражара је носио то тамо да истресе. И шта бих још кратко да кажем. Храна, храна није, била је, била је, ја сам био са човеком када смо овај бројали по дванаест кашика од ланч пакета оне, оне, браон оне, па смо се знали посвађати.

Председник већа: То сте говорили у Вашем исказу, дванаест, тринаест кашика.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па се посвађамо.

Председник већа: И колико хлеба, јесте добијали неки оброк?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Хлеба је било, како када. Некада је неки стражар био мало, мало онако, па је мало дебљу кришку. То је једном било, касније смо једном добили.

Председник већа: Колико сте дневно пута јели?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Једном.

Председник већа: Једном дневно?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Једном. То је ујутру било. Касније је уведено нешто, једно време, не могу се сетити.

Председник већа: Да ли сте имали могућности да одржавате минимум личне хигијене?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, не.

Председник већа: Јесте ли могли да се умијете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Да се оперете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Да се обријете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, ништа од тога.

Председник већа: Окривљени каже да је то било омогућено периодично?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, ја то знам, ја нисам то имао никада и остали мислим. Периодично смо ми отишли давно, када господин инје био ту, када је као управник он отишао.

Председник већа: Сада ћемо доћи на то.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па смо ишли једне прилике на игралиште да се окупамо, па смо једног човека видели. И онда сам први пут рекао људима, рекох, „људи“, било нам је и смешно да видимо колико је човек мршав, Ратко Бокунда, смо видели да човек има реп од мршавости, то није нормално, то је једном 1990, ја мислим, можда 1994. А купање сам имао после негде у новембру на Железници реци.

Председник већа: Говоримо о 1992. години?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, да.

Председник већа: Значи, први пут, након што су Вас одвели у тај логор, у гараже, у августу месецу, Ви сте се окупали тек у новембру?

Сведок-оштећени Саво Пејић: На Железници смо правили мост, па сам се тада окупао и рекао човеку да се окупам. Исто и 1992.

Председник већа: Значи, од августа до новембра 1992. године се нисте окупали?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, али ја сам стражара питао да се окупам, а човек је био коректан и рекао је, овај, „окупај се, али нећу бити крив ако се разболиш“. Хладно је, новембар је, али ја сам се окупао. Узео сам сапун, неко ми је донео.

Председник већа: А јесте ли пре тога имали прилику да се окупате?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, никада.

Председник већа: Никада?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Никада.

Председник већа: Добро. Имали сте, кажете, једну флашу воде на вас, колико вас је било?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Било нас је тројица.

Председник већа: Тројица?

Сведок-оштећени Саво Пејић: А једна флаша воде стоји ту у ћошку, неко напуни, донесе или пошаљу неког логораша, донесе односно наспе. Била је чесма преко пута тамо, овај, где се прало неко суђе то, када нам донесу. Била је пластична та здела једна и две од ланч пакета кашике, да би јели ми, ја и мој, па се посвађамо.

Председник већа: Из чега сте јели?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Из те, алуминијумска је била, па се то наспе мало хране. А онда се ја и мој тај мој сапутник.

Председник већа: А како је изгледала та храна? Кажете, супа је била. Да ли је било ишта у њој, мислим, да ли је било састојака каквих?'

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, било је, шта, ништа, никаквих протеина, ништа. То је било.

Председник већа: Је ли било меса, је ли било кромпира?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Поврћа каквог?

Сведок-оштећени Саво Пејић: А не, обична вода, мало топла. Касније нешто је било да, пасуљ ако дође.

Председник већа: Реците ми, колико дуго сте се тако хранили? У ком периоду је рецимо била само та вода? Када сте први пут јели пасуља? Да ли можете да се сетите?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Пасуљ не знам. Ау, то је већ није ово, није ово за ово, није. То је било свако јутро, кажем, једно време.

Председник већа: Хајде реците када.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Неки...

Председник већа: Саво, молим Вас, слушајте моја питања и одговарајте, тако ћете лакше дати исказ, тачније. Када сте почели да једете бољу, хајде условно ћемо рећи, бољу храну? Тај пасуљ, када сте почели да једете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Пасуљ је био оно, безвезе. Јој, не знам да ли је, не могу се сетити. Ма, није ништа боље било, у ствари. Исто је и даље било да једемо нас двојица са тим кашикама и да се посвађамо.

Председник већа: И опет само једном дневно?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, да.

Председник већа: Добро. А познајете ли овога човека ту? Окрените се и слободно погледајте.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Познајем и то врло добро познајем. Мислим из виђења, врло добро познајем, Хусеина Мујановића.

Председник већа: Кажете да је то Хусеин Мујановић?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, па да.

Председник већа: Хајде реците како га познајете. Већ сте се изјашњавали о томе, али.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Познајем, ја сам живео у ламели, а он зна где је та ламела. Живео сам са, ми смо кумови, од кога је он купио кућу, је ли тако? Кућа од лепог Миће.

Председник већа: Немојте разговарати са њим, него дајте исказ.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па зато знам. Значи, Храсница је мало место, па се знамо из виђења сви, нисмо контактирали нешто пуно, нико ни са ким. Али место је то ипак, тако да видиш човека.

Председник већа: Добро, и он је купио, кажете, кућу? Како то знате?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јесте.

Председник већа: Како Вам је то познато?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Познато ми је, јер ми је кум, стан до стана смо овако, становали па је рекао, ми смо 1988. ушли у стан, значи 1989-1990. он је купио када је дошао.

Председник већа: Рекли сте да је то у ствари, кућа кумовог оца?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Кумовог оца, да, покојног Митра.

Председник већа: А одакле је купац био? Јел он био из Храснице?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, они су иначе, да, ту су живели ту, то се, зове се тај део Мејдан се зове.

Председник већа: Мејдан?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Под Игманом овако, а готово се са зграде, са балкона се види где је кућа, па смо ми ту ишли. Он је некада радио нешто овако приватно, неке завесе тамо, па и ја ишао тако тамо. А онда ми је једном...

Председник већа: Ко је радио приватно?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Кум.

Председник већа: Ваш кум?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Кум, да.

Председник већа: Ја Вас питам за Хусеина Мујановића, за оптуженог, шта знате о њему?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Зато што ми је он рекао да је продао њему кућу очеву.

Председник већа: А када сте га видели?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Кога? Овога? Па, у пролазу, не могу се сетити, тачно, али.

Председник већа: Нисте га једном видели, више пута сте га видели?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, негде у пролазу, то је оно као. Мало је место, па се видимо негде и тако.

Председник већа: Добро. Када сте дошли у логор у гараже у затвор у гараже, у затвор у гараже, да ли сте знали ко је управник тога затвора? Јесте ли чули то?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Били су они, онај, били су они, овај, ту, овај, мислим да је он био први. Да ли је био...

Председник већа: Немојте „мислим“, да ли знате? Немојте да мислите.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, јесте он први управник био. Тачно је он био први управник, знам добро. Ево да један детаљ испричам, када смо отишли на један део горе, једно километар до Фамоста горе, има радња, има продавница делова мотора. И господин је био и два, три стражара, ја не знам, први излазак наш, да изађемо на светлост дана и ишли смо горе. Винчестерку је имао ону, ону репетирку пушку и онда се...

Председник већа: Рекли сте, винчестерку?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да. Онда се запуцало, јер су и Срби били ту негде у кругу Фамоста блкзу, да је неко запуцао. И знам добро да смо једног момка склонили ми у кућу, тамо смо носили делове, а око нас меци шиште, јер је ограда од Фамоста шупљикава овако, бетонска.

Председник већа: А шта, зашто сте носили делове?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, узимали смо, немам појма, ишли смо у ту акцију да узимамо нас, колико је било већ.

Председник већа: Какву акцију?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, ово са њима да одемо горе, да узимамо ту робу из те продавнице делова за мотор, на капији првој једној.

Председник већа: Из ког разлога, шта су рекли из ког разлога?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Немам појма, не знам, то је углавном наш први излазак био, мој, први са господним који је ишао са нама и стражари и носио је винчестерку пушку и стајао је иза бусије тамо негде, а ми смо трчали између метака и носили вреће са деловима. То је септембар негде. Ја не могу сада тачно знати који је датум, први излазак.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Први излазак мој.

Председник већа: Док је он био, док је Хусеин Мујановић био управник тога затвора, шта се Вама дневно догађало у затвору? Јесте ли Ви све време ту лежали, нисте нигде излазили? Кажете, у септембру сте тек први пут изашли из те просторије?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, да. Па, били смо иза врата тих, било су мало шупљикава врата дрвена, па се некада и чуо разговор неки, међу њима и тако. Па онда једни другима он каже, овај, покојни Унковић, човече дођи да ме стрелјају, твамо вамо, човек је био.

Председник већа: Мало гласније само причајте.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Овај Унковић покојни Радован, па човек је био кроз отишао ван себе, па оде до врата и слуша, тамо, ево човече да ме стрелјају у шест сати и тако, сваки дан, крај мене прође.

Председник већа: Да ли Вам је познато да је окривљени као управник тога затвора, долазио и обилазио затворенике, да је гледао услове, да?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Да ли Вам је икада ушао на врата?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, не. Била је једном аустријска телевизија, из Аустрије су дошли, па су поотварали то, нас гледали исто, као неке.

Председник већа: А јел био он тада присутан?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не знам да ли је био. Не би рекао, али је био управник.

Председник већа: Добро. А реците ми, јел било тамо... Реакције из публике, у виду осмеха, коментара и тако даље, нећу допустити. Ако то и даље будем виђао,

удаљићу тај део јавности који се непримерено понаша. Да ли сте то примили на знање? Не знам како се зовете и седите пристojно. Да ли је било повређених у затвору?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: Јесте ли скретали пажњу чуварима затвора да су људи повређени и да им треба указати помоћ?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, не.

Председник већа: Да ли сте добијали икакву медицинску негу, заштиту, помоћ?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Да ли је икада био неки лекар или неко стручно лице, рецимо медицински техничар да вас обиђе?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Да утврди јесте ли повређени или вам шта недостаје?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Да ли сте болесни, да вам да неки лек или да вас превије?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, испред себе причам, па кажем да не.

Председник већа: Никада за сво време? Ја говорим о томе што је Вама познато. Дакле, није Вама познато само оно што сте Ви лично доживљавали, већ и оно што се догађало особама које су биле са Вама у тој соби, да је тако назовем.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Било је, Обрад Миловић је био рецимо, па су као неки техничари долазили да му рану ту овај запраше, као оно фудбалерима када онај спреј. Шта је то било, он је мени причао, човек је у Аустралији отишао, па је он мени причао да су му то стављали отрове неке, немам појма, али је био неки спреј, два момка дођу, ја то не видим, него видим кроз шупљину на вратима.

Председник већа: А овима који су били код Вас у соби?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, не.

Председник већа: А реците ми, како су према Вама поступали?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, да Вам кажем, како се поступа – ригорозно.

Председник већа: Опишите то.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ја могу да кажем и не би никада именовано да је било и стражара који су били коректни момци који су радили часно. Па су мене питали и када сам изјаве негде давао рекох, ја никада не бих напоменуо то име нечије, неког човека који је био коректан.

Председник већа: А било је и оних, како Вас схватам, који су некоректно поступали?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Апсолутно.

Председник већа: Е, какво је то некоректно поступање, опишите то.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, било је малтретирање, четник, те ово, те оно.

Председник већа: Да ли су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, да.

Председник већа: Опишите то.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, тај дан када сам у 12 сати одведен у ту полицију испребијан сам, како оно.

Председник већа: Ко Вас је тукао?

Сведок-оштећени Саво Пејић: У полицији тамо, у полицији.

Председник већа: Је ли Вас ико тукао у затвору у гаражама?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јесам имао једно батинање, имао сам, то је једном било у атомском склоништу.

Председник већа: Можете ли да се сетите када је то отприлике временски било?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Увече је дошао...

Председник већа: Када временски, када, август, септембар?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Септембар је исто то, у том добу, после 18., значи септембар је негде, ја не знам тачно дан. Знамо да је дошао овај један стражар на врата, а онда их је било четири, пет, био је ту и господин управник и онда су, удри четника, тукли су ме и палицама и кундацима и ногама и свачим.

Председник већа: Јесте стајали док су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Стајао сам, да будем поштен, нисам пао у несвест, тукли су ме од табана до горе, до прстију овде овако, ви ставите прсте, они туку палицама.

Председник већа: А како знате да је био управник?

Сведок-оштећени Саво Пејић: По гласу сам га познао управника, јер је он организовао све увек. А имали смо...

Председник већа: А да ли је било светла у тој просторији где су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, носили су неке приручне оне, пале се направи нешто од уља мало онога и, па да ту они као да виде. А рецимо...

Председник већа: Колико је то било, је ли то било вече, дан?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, буде вече, вече, и ако је дан, вече је, што каже, не види се ништа, мрак је, атомско склониште. Али вече је било, после подне.

Председник већа: А где је било, колико је било то далеко, удаљено од места где сте Ви били затворени?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, то је било у кругу, где је капија овако била, да се уђе, она метална, метална капија је стављена у сваки, и када смо се једном преселили, да буде ефектно увече, када залупи врата, да не знате ко је дошао, шта је дошао. Тако је да било, овај, није далеко, ту у склопу гаража, атомско склониште, у склопу.

Председник већа: А зашто су Вас тукли, јесу рекли, зашто су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, нису.

Председник већа: Шта су тражили од Вас када су Вас тукли? Да ли су тражили да нешто кажете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, немам ни ја, да Вам кажем поштено, немам појма зашто су ме, неко тукао.

Председник већа: Па, добро, можда су Вам нешто рекли, ја Вас подсећам само.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, четник сам био и онда тако.

Председник већа: Како сте доживљавали то што су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, тешко.

Председник већа: Као начин да нешто кажете што?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, није било тада, ја ево сада са ове дистанце не могу се сетити, да ли су ми тражили неко пребијање. Било је да ме пребију само да ме туку и да то, да нађе ефекта некога, тако.

Председник већа: Јел можете да кажете Ваш лични осећај, како сте Ви доживели разлоге из којих су Вас тукли, због ког разлога су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, ја немам појма, да Вам поштено кажем, ради чега. Имао сам добар стан, добар стан и у тај стан се уселио његов подређени, не морам га именовати, али могу ако треба.

Председник већа: Реците све што знате, дужни сте да кажете.

Сведок-оштећени Саво Пејић: И у тај стан, па у тај стан је направљена, што би рекли, као јавна кућа.

Председник већа: Да, о томе говорите у Вашем исказу.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: Говорили сте о неким оргијама, баханалијама.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, јесте.

Председник већа: И о томе сте говорили.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ако је, мали је дечко, он је инвалидна особа, ја знам да је пјевао са Халидом Бешлићем пре рата, знамо. Чим је песма била када је он био, ако је песма била, онда се неко изводи да се бије тамо, када се заврши певање. То ја знам. Тада је и мени било.

Председник већа: Значи, прво певају?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Мада...

Председник већа: Тај дечко пева и онда након тога извуку неког из затвора да га туку?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Тако је. После тога се изводе људи, а да не кажемо, ако се ја кући исфрустирам, ако ме дете наљути, ако ме наљути супруга или тако, ја дођем овамо и онда имам разлога да своје живце, како оно се каже, искаљам на неком и довиђења.

Председник већа: Тако сте Ви то доживљавали?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, да.

Председник већа: Добро.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Апсолутно.

Председник већа: Да ли знате, до када је Хусеин Мујановић био управник у затвору?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ја мислим, ја мислим, мислим до октобра негде, од почетка до октобра, мислим, тако, не могу се сада сетити.

Председник већа: А како сте сазнали да више није?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Молим?

Председник већа: Како сте сазнали да он то више није?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, нисмо га виђали. Дошао је сада, ја не знам, опет, далека, велика је дистанца.

Председник већа: Добро, то чак и није битно ко је дошао.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Тако да је, овај. Онда су ти одједном, они су нестали, овај, има још, нема их, јер дођу други стражари. Тако, по томе сам знао, али сада које је време прошло, то је негде октобар, можда и тако, 1992., све.

Председник већа: И ево што, последње од овога свега што сте рекли, интересује ме, говорили сте о некима који су преминули, да сте чули да су преминули.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, по причи, али то се касније дешавало, јер смо једни другима преносили.

Председник већа: Да ли је неко, ко је био још са Вама, рекли сте, био је Бокун?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, није.

Председник већа: Није био?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Бокун је касније био тамо негде, када смо се преселили у зграду, то је, не веже се за ово.

Председник већа: А ко је био са Вама?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Био је Унковић покојни Радован. И тај покојни Радован је толико испребијан да када се све завршило, ја сам га видео када је прешао на српску страну, у Самачком дому се запалио од грејалице, јер је био тотално, човек је тотално ван памети био. Он је био са мном.

Председник већа: Ко је био са Вама? Значи, Унковић?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Унковић.

Председник већа: И ко још?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Био је једно време, Душан Станић.

Председник већа: Душан Станић?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Душан Станић, био је, па је онда негде отишао. Ја нисам појма имао, јер када негде изведу човека, ви немате појма где је човек отишао.

Председник већа: Добро. Да ли су они вођени да их туку? Да ли су извођени, пошто сте били ту цео дан заједно?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, не, не. Дуле, ја не знам, прије, јер сам ја њих затекао ту. То не знам, али знам да је Радована су прије мене је затворен, па је он

испребијан. Међутим, овај његов кампањон што би рекао, подређени, је једно вече отворио...

Председник већа: Ко, Геца?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Гаџо Сенад.

Председник већа: Гаџо.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Отворио је врата, а ја њега врло добро знам, јер смо радили у специјалним возилима. Он је радио, Гаџо Сенад, отворио је врата увече негде, то је тада било и Заим Лаучић је дошао од стола тамо, где је од канцеларије где је сто и дошао је ту, ударио ме овде ногом у бубрег. Али прије тога је гађао, Сенад рекао овоме пошто је он тамо негде од Гаџка, а Унковић је негде од Оџака, то је код Невесиња, а он је једноставно мене извукао иако ме је знао. Значи, знао ме из возила специјалних, рекао је покојном Унковићу, каже, „ти земљак немој“, а он се јадан препао, када је он отворио врата. Онда је мене извео напоље пред врата и истукао ме, карате ударцем неким, пао сам доле и Заим је ударио ногом ту и вратили су ме у хелију.

Председник већа: Да, о томе сте причали.

Сведок-оштећени Саво Пејић: То је било исто тај септембар негде, сада који су дани били.

Председник већа: Добро. Суштински то је све оно што сте и раније говорили.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Што се сећам, тога и то је то.

Председник већа: Тужиоче, пошто је то Ваш сведок, изволите са постављањем питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте врло то детаљно обавили. Ја ћу само једно питање које чини ми се до сада нисмо поставили. Да ли сте добијали пакете док сте били у гаражи?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, не, тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте имали посете?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не? Да ли су Вас водили, да ли су Вас изводили у шетњу?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, јесмо, по пар минута направити неки круг, једно по једно су отварају. А онда све остале када се вратимо у хелију, пошто су врата била дрвена, па је било негде шупљина нека, па сам могао да видим људе које нисам никада ни видео, али у кругу када прођу то пар минута је било.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када кажете пар минута, где сте се шетали?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, у гаражама, у гаражама, испред има мало проширење то, били су неки аути паркирани, неки аути су паркирани као они су рекли да су склоњени ради гранатирања, пар, три, четири аута, па је био овако простор, овако да, шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је ту био неки сто?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Био је сто тамо где су они били, био је сто, било је у стакли нека као канцеларија.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је Мујановић био ту док сте се шетали?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, па да, он је управник, он је издавао рецимо ту наређења.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам, немам више питања.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па онда он изађе из затвора, он оде негде.

Председник већа: Ја ћу Вас питати још једно питање, наставно на питање тужиоца. Пошто сте, кажете, ишли у шетњу, ја сам Вас питао да ми опишете тај боравак, то сте изоставили, али добро, рекли сте. Док сте шетали, да ли је било повређених, конкретно говорим о Вашој просторији?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, вероватно је било, мислим.

Председник већа: Немојте вероватно. Ако се сећате, ако се не сећате, ако се не сећате, Ви реците, не сећам се.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не могу се сетити.

Председник већа: Јер, немојте конструисати, то једино не смете, да Ви сада вероватно, да дозвољавате могућност.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не могу.

Председник већа: Ако можете да се сетите да ли је било повређених, рецимо у тим периодима док сте шетали, да је неко био очигледно повређен, да је храмао, да је?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Овај Обрад Миловић ја мислим да није ни излазио, јер је био, нога је била отворена рана, тако да он није ни шетао, у задњој тој гаражи тамо где сам ја касније преселио се, касније, не знам негде, када је требало на рад да идемо. Онда сам упознао ту пар људи које сам видео, који су и шетали пре, па сам их гледао када прођу, једно два круга, крај мојих врата.

Председник већа: Али питање је повређених?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, он је једини био повређен, али није ни шетао.

Председник већа: А он није ни излазио?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Није излазио.

Председник већа: Поново Вас питам, да ли је долазио неко од медицинског особља дневно да провери Ваше здравствено стање?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Колико ја знам, никада. Али су долазила два момка или два момка дођу да њему ту рану мало запраше. То сам видео кроз врата понекад.

Председник већа: Не код Вас, него у суседним?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, да му запраше то нечим неким спрејом.

Председник већа: Разумео сам то. Изволите бранилац. Само молим Вас за записник се представите.

Адвокат Драган Крговић: Господине Пејићу, Драган Крговић адвокат, бранилац оптуженог Хусеина Мујановића. Моје питање, када сте ухапшени тада 19. августа, рекли сте, да ли Вам је речено због чега сте ухапшени?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не. Извините, мени су дошли...

Председник већа: 18. је он ухапшен.

Сведок-оштећени Саво Пејић: 18., 18., негде у 12 сати, негде подне је било мало прошло. Тако да су, а пре тога сам имао два претреса стана, коректно, нормално да прегледају људи да немам оружје, да немам ништа и ником ништа. Пар људи сам знао који су долазили. Вероватно и сада су дошли и они су били специјалци неки, знате, млади момци па су онда по стану то прегледали. Ја сам седео за својим кухињским столом, трпезаријским столом, руке ту, пиштоља. Онда су се они рецимо размилели по стану да нађу, има ли где пушка. А када ви идете по стану, а нема пратњи, онда ви можете да подметнете шта год хоћете, да ми нађу и мапе и пиштоље и све. Ето.

Адвокат Драган Крговић: Молим Вас, кажите ми, када сте били притворени у овим гаражама, јесте одвођени на саслушање, да ли је неко узимао од Вас изјаву?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јесам био једном, јесам једном био. У мојој згради била је канцеларија, како је ламела, ламеласта ова зграда, у трећој негде ламели је био, е то нисам, не знам да ли сам то негде споменуо, он је био виши милиционер, Аган Незирић.

Адвокат Драган Крговић: Он Вас је саслушавао?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јесте на испитивању, јесте, госпођа, једна жена је била.

Адвокат Драган Крговић: Шта Вас је питао, конкретно, шта је тражио од Вас?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, питања се не могу сетити. Знам да ме је овај испитивао и тукао ме са неком, антена је нека била од као од радија, а ја био у мајици

овако, кратких рукава и женска је била, да ја нешто признам, где ми је оружје, где ми је ово.

Адвокат Драган Крговић: Је ли тражио нешто од Вас да признате?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, али...

Адвокат Драган Крговић: Питао Вас је да признате да ли имате оружје, је ли тако?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, да, отприлике тако то. А шта је било још? То касније сам рекао. Покојни од жене ми стриц, он је био, он је био у Хаџићима инспектор. А они су нашли ту слику у мене у ладици од Младен Кеџман, умро је човек, у Шапцу тамо негде је купио кућу. Па су они знали вероватно, он је у милицији био на Илици, а знали су се овако, па ме питао, одакле ти овај, јер је, знате оно када кажу, то је четник, одма, то ми је женин стриц.

Адвокат Драган Крговић: Кажите ми, господине Пејићу, извините, хајде да се сконцентришемо на оно што је за нас битно, потрудите се да не идете у ширину. Је ли Вам тада када сте, када Вас је Неџи Аган саслушавао, јел Вам тада речено због чега сте ухапшени?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Адвокат Драган Крговић: Да ли је тражио од Вас да потпишете неку изјаву?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јесам, јесам, потписао сам нешто, немам појма шта.

Адвокат Драган Крговић: Да признате или да?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па нисам је никада ни прочитао, нисам је ни добио у руке, немам појма.

Адвокат Драган Крговић: Је ли Вам тада када Вас је Аган саслушавао, јел Вам тада уручено решење о одређивању притвора?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма не, ништа ми нисмо добили.

Адвокат Драган Крговић: Јел Вам речено, ко Вас је притворио?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, јер ја то немам, ја бих то имао кући да сам добио, ја бих имао, ја папире увек имам, држим за, моја супруга каже, неке без везе папире каже, шта ће ти ово, кажем, није ми тешко да их држим.

Адвокат Драган Крговић: Јесте ли касније када сте прешли, јесте исто саслушавани, је ли вођен поступак против Вас?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Требао је да буде вођен поступак против нас, а у рецимо тако нам је поједини стражари говорили, треба суђење да буде тамо где је сада суд, то је „Виктор Бубањ“ био касарна, па смо се надали да добијемо суђење, да

скинем са себе, ако сам крив за нешто, да ме пресуди. Тако да никада, ја сам две године био.

Адвокат Драган Крговић: У том периоду када сте извођени у шетње, јесте видели сем притворених, Срба који су били заробљени, када сте шетали, да ли сте видели још неке друге људе који нису били Срби, а да су били притворени у гаражама?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, не, како мислите, нисам?

Адвокат Драган Крговић: Да ли је сем људи које сте Ви познавали, Срба које сте именовали, било још других људи који су притворени, који су били Муслимани?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, да, да, не, мислите Муслимани да су били?

Адвокат Драган Крговић: Да, да ли су били притворени?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Није ту, није ту било, није.

Председник већа: Хоћете да кажете да су били само Срби притворени?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, да, у гаражама, да. Није, није било.

Адвокат Драган Крговић: А Мирко Буноза, да ли Вам је познато то име?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Које?

Адвокат Драган Крговић: Мирко Буноза?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Мирко?

Адвокат Драган Крговић: Буноза?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Није.

Адвокат Драган Крговић: Хрват, припадник Хрватског већа одбране?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Није.

Адвокат Драган Крговић: Господине Пејићу, још једно питање. Описали сте детаљно код тужиоца да сте били пребијени након доласка у притвор.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Адвокат Драган Крговић: Колико у односу на довођење Ваше из притвора, када се десио тај догађај, када су Вас извели, оно што сте описали у атомском склоништу?

Сведок-оштећени Саво Пејић: У атомско склониште?

Адвокат Драган Крговић: Да.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, септембар је био негде. То је било, то је било, овај, нормална процедура да прођете кроз то.

Адвокат Драган Крговић: А пре тога нисте излазили, нисте извођени?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, не.

Адвокат Драган Крговић: Нисте напуштали ћелију?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Први излазак је био ово што сам рекао када смо ишли до Фамоса горе, прве капије, једно километар. То је први излазак био.

Адвокат Драган Крговић: Значи пре овог извођења, пре пребијања, нисте уопште извођени из ћелије?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Адвокат Драган Крговић: Нисте имали контакт ни са ким?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Адвокат Драган Крговић: Господине Пејићу, још једно питање. Ви пре овог доласка у затвор, никада нисте контактирали са Мујановићем, никада нисте разговарали са њим?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не.

Адвокат Драган Крговић: Ни током боравка у притвору, нисте имали никакав конкретно контакт са њим?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ма, не, никада, никада.

Адвокат Драган Крговић: Нисте имали никакав разговор?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Никакав. Визуелно, само овако знам из виђења човека.

Адвокат Драган Крговић: А када сте били исто у притвору, исто никакав нисте?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Никакав. Па, он је управник био, он је тамо издавао наредбе, управник, знате шта ради управник.

Адвокат Драган Крговић: Никада се Вама није обратио?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не, никада. Имали смо једну телевизију аустралијску, аустријска, дошла је да нас снима.

Председник већа: Да, рекли сте то.

Адвокат Драган Крговић: Немам појма, ради чега су нас снимали, немам појма.

Председник већа: Рекли сте то.

Сведок-оштећени Саво Пејић: То је једино било то, неко јавно да нас покажу као.

Адвокат Драган Крговић: Господине Пејићу, Ви сте давали везано за овај поступак за ове догађаје, дали сте неколико изјава. Да ли се сећате да сте давали изјаву Центру безбедности Требиње 2006. године?

Председник већа: То није предмет, то није релевантна изјава.

Адвокат Драган Крговић: Само једно питање, да ли...

Председник већа: Не, не, немојте, не допуштам, браниоче.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не знам, не знам, не могу се сетити.

Председник већа: Можете да преформулишете то питање, па да га питате.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Давао сам доста изјава, па немам појма.

Адвокат Драган Крговић: А да ли Вас је то када су Вас изводили, то када сте описали то пребијање, извео неки Фарук звани „Шарени“?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Адвокат Драган Крговић: И он Вас је одвео у то склониште?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Он је одвео и било их је, значи био је управник и било их је још три, четири тамо, петоро их је било. Полумрак је био и глас сам познао.

Адвокат Драган Крговић: Вама је Фарук после тога рекао да ником не смете да причате да су Вас тукли?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да. Када ме је Гаџо Сенад пребио, он је донео једно јутро, након пар дана, донео је ону зделу да једемо. Био је на дужности, а онда је рекао како сам био подбуо овако, „шта је то било?“. А ја не смем рећи.

Адвокат Драган Крговић: Питам Вас за овај први део значи, након тога Вам је Фарук рекао да ником не смете да причате шта Вас се десило у томе?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Хвала богу јесте, тачно.

Председник већа: Бранилац Игњатовић, да ли има питања?

Адвокат Душан Игњатовић: Само неколико питања. Господине Пејићу, добар дан, Душан Игњатовић, бранилац окривљеног Мујановића. Ви сте више изјава давали поводом овог догађаја.

Председник већа: У овом предмету је ова изјава и ње ћемо се држати. Значи, ја не могу да знам шта је давао у полицији и сличне ствари.

Адвокат Душан Игњатовић: Уз сво поштовање, ми смо доставили изјаве које је он давао и предложили да се они изведу као доказ.

Председник већа: То сте Ви предложили и ако се буду извеле као доказ, онда ћемо тек имати тај предлог, до сада само једна изјава и то она коју је дао пред тужиоцем у законом прописаном поступку, упозорен и тако даље. Нећемо око тога, не можемо просто правити компромисе, није у складу са законом.

Адвокат Душан Игњатовић: Не, не правимо компромисе. И ми само хоћемо да поставимо питање кредибилитета сведока у делу који се односи на део који је круцијалан.

Председник већа: Ви то учините без позива на исказ, не морате уопште то да спомињете. А имате право на унакрсно, то је Ваше право.

Адвокат Душан Игњатовић: До 2018. године и изјаве коју помиње судија овде, Ви никада нисте рекли да је Хусеин Мујановић био присутан приликом тог првог пребијања. Је ли то тачно?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јој, ја не знам, не могу се сетити. Али по гласу, ја гласове познам добро, тако да је било, „удри четника, удри, туци“ и тако. Свашта је било.

Адвокат Душан Игњатовић: Питам Вас врло конкретно.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Особе познам ја.

Адвокат Душан Игњатовић: Ви до 2018. године, када је Хусеин Мујановић ухапшен и када сте дали изјаву овде у Тужилаштву за ратне злочине, никада нисте изјавили да је приликом тога, помињали сте да је био Фарук, ово што Вас је питао колега Крговић, помињали сте да је био неки Реџо, помињали сте да су били неки људи које не познајете. Никада до сада нисте рекли да је приликом тог пребијања био Хусеин Мујановић. Да ли је то тачно?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Он...

Адвокат Душан Игњатовић: Да ли је то тачно, питам Вас.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, он је учествовао увек у току.

Адвокат Душан Игњатовић: Не, не пратите питање. Да ли је, ја Вас питам...

Сведок-оштећени Саво Пејић: Не могу се сада сетити, али вероватно.

Адвокат Душан Игњатовић: Не можете се сетити?

Председник већа: То је одговор, идемо даље.

Адвокат Душан Игњатовић: Реците ми, када говорите о гаражама, пошто је овде била прича о једној гаражи, више гаража, то је више гаража или једна гаража, више гаража, је ли тако?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Више.

Председник већа: Рекао је и о томе се детаљно изјаснио.

Адвокат Душан Игњатовић: Испред тих гаража је отворени простор?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да, отворен простор, сада, колике су димензије, овако, али прилично је било и било је пар аута тамо паркираних ради, да ли су гранатирана, ради гранатирања тамо, па је био скучен простор. Ето био је простор да се може направити неки круг, пар минута и тако.

Адвокат Душан Игњатовић: То је све што имам. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Окривљени, имате право да и Ви засебно, независно од Ваших бранилаца, постављате питања сведоку. Имате ли питања за сведока?

Оптужени Хусеин Мујановић: Имам.

Председник већа: Изволите, станите негде где Вам је могуће да се преко микрофона обратите. Е, добро.

Оптужени Хусеин Мујановић: Господине Пејићу, Ви сте овде дали заклетву коју ја уважавам.

Председник већа: Немојте га подсећати на заклетву. Изволите поставите питање.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Јесам.

Оптужени Хусеин Мујановић: Дакле, Ви имате породицу, је ли тако?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: Немојте, то је претња, то нећу дозволити.

Оптужени Хусеин Мујановић: Напротив, није претња, сада ћете чути.

Председник већа: Не, не. Помињање породице, као што сви ми имамо породицу, спомињање породице у контексту постављања питања, није допуштено.

Оптужени Хусеин Мујановић: У реду, извините. Дакле, да ли бисте Ви смели се заклету...

Председник већа: Не, није допуштено питање. Он се закleo.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ја сам се закleo.

Оптужени Хусеин Мујановић: Ако ми дозволите...

Председник већа: Нећу дозволити таква питања, са таквим уводом, нећу сигурно дозволити. Значи, сведок се заклео, заклео га је један једини орган који га је могао у овој судници по закону заклету, то је председник већа. Изволите конкретна питања, да добијемо конкретне одговоре.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ја сам се заклео већ.

Оптужени Хусеин Мујановић: Дакле, пошто располажемо...

Председник већа: Ви немојте, опростите само мало, немојте одговарати док Вам ја не допустим да дате одговор.

Сведок-оштећени Саво Пејић: У реду.

Оптужени Хусеин Мујановић: Дакле, пошто постоји, располажемо са изјавама да је више пута сведок давао изјаве, у том смислу ...

Председник већа: То није изведено као доказ и ја сам рекао то Вашем браниоцу, ако сте пажљиво слушали, да то нећу допустити у овом тренутку. Ако суд буде извео те изјаве као доказ, онда ћемо моћи да предочавамо. У овом тренутку, то није могуће.

Оптужени Хусеин Мујановић: А само сам хтео питати, како се 1996. не сећа мог имена, а 2018. То је суштина мог питања.

Председник већа: Ето, то је било питање које сте могли одмах поставити.

Оптужени Хусеин Мујановић: Па, како се могао...

Председник већа: Изволите.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, превид вероватно, ту има превида, ја сам тога пуно преживео, па, али врло добро знам ко је био управник. Хусеин Мујановић је био управник када сам ја притворен, настрадао, пребијен. Остали су били иоле мало коректноји када су дошли, следећи је био Расим, тамо, али после Вас, тако да је то то.

Оптужени Хусеин Мујановић: Дакле, господине судија...

Председник већа: Не судији се обраћати, постављате питања сведоку.

Оптужени Хусеин Мујановић: Је ли могуће да се Ви не сећате мене 1996., а 2018.? Можете мени то објаснити?

Председник већа: То је одговорио на питање.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Па, ја сам већ одговорио на то.

Оптужени Хусеин Мујановић: Да ли то полрива та Ваша искрена заклетва?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Ја сам се заклео.

Председник већа: Не допуштам, Вама не допуштам да одговорите, Вама ускраћујем право на постављање оваквог питања. Још ћу Вас нешто подсетити. На претходном претресу на коме сте давали Вашу одбрану, Ви сте ту околност да сте били управник затвора у августу месецу колико се ја сећам, потврдили.

Оптужени Хусеин Мујановић: И ту ништа није спорно. Постоје папири од када сам.

Председник већа: Па, ето и онда мислим када питате такво питање, не знам смисао и сврху постављања таквог питања, када сте и сами лично потврдили ту чињеницу.

Оптужени Хусеин Мујановић: Господине судија.

Председник већа: Немојте, не можемо ући у полемику.

Оптужени Хусеин Мујановић: Па, онда, како ћу објаснити.

Председник већа: Не можете објаснити. Добићете време и тренутак када ћете моћи све објаснити. Ово је тренутак у коме, послушајте ме, у коме се постављају питања сведоку.

Оптужени Хусеин Мујановић: Сведок каже да је 18. дошао.

Председник већа: Ви опет објашњавате.

Оптужени Хусеин Мујановић: Па, ја не знам шта више да питам. Али само се разликују датуми, суштина моје приче су датуми. Ја сам крајем августа, имате код себе.

Председник већа: То ће бити предмет доказивања.

Оптужени Хусеин Мујановић: Крајем августа, а он дакле помиње 18, 19., што је неистина, апсолутна неистина.

Председник већа: Добро, то је сада већ примедба. Ни примедбе се у овом тренутку не могу истицати, али ето, Ви сте изнели примедбу и можете сести, ако немате даљих питања.

Оптужени Хусеин Мујановић: Не, само сам хтео. Дакле, видели сте у папирима да сам ја мобилисан...

Председник већа: Не треба, овај тренутак није за објашњавање. Ви сте имали цело рочиште прошло.

Оптужени Хусеин Мујановић: Али, Ви ћете на овај начин доћи до материјалне истине, ако ми дозволите да објасним.

Председник већа: Свакако, имаћете прилику да оцените исказе и тада ћете моћи да кажете оно што је у супротности како Ви мислите, са исказима сведока.

Оптужени Хусеин Мујановић: Извините.

Председник већа: Нећете бити ускраћени за Ваша права. Јесте ме разумели?

Оптужени Хусеин Мујановић: Да, али би добро било заиста.

Председник већа: Добро би било онако како ја одлучим, а закон ме на то обавезује. Изволите сести.

Оптужени Хусеин Мујановић: Хвала.

Председник већа: Да ли има можда допунских питања за овог сведока? Ако нема, јесте сагласни да сведока отпустимо из заседања? Не са места, са микрофона, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хтео бих да учиним то неспорним.

Председник већа: Ово је допунско, па ћете то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Допуснко, допунско. Да ли Вас је икада ико питао о имену Мујановић Хусеин пре него што сте дошли овде у суд?

Председник већа: Можете одговорити на то питање. Изволите, бранилац има примедби.

Адвокат Душан Игњатовић: Имам примедбу. Ако није дозвољено, ако нећемо да улазимо у тез аписнике, онда у чему је проблем?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У које записнике?

Председник већа: Па јесте принципијално. Дакле, овако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините.

Председник већа: Већ сам једанпут рекао. Овде се разговара искључиво преко председника већа на начин како то Законик прописује. Бранилац има право, потпуно је у праву, пошто нисам дозволио ни одбрани, ово би било на посредан начин дозвољавање питања која сам мало пре ускратио одбрани, тако да то питање одбијам. Ако нема других питања, и ако сте сагласни.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сетио сам се нечега што би можда могао да појасни. Тај отворени простор који се налази испред тих ћелија, каже да је био отворен, када кажете отворен, шта значи отворен? Је ли се видело небо?

Сведок-оштећени Саво Пејић: Било је, подерано, па је било ту горе, била је нека мрежа да не би побегли случајно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То само, хвала Вам.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Било је. То је једино светло које је падало ту, а не у ћелије, гаража, него само ту на средину, преко дана.

Председник већа: Добро, рекли сте да није било прозора.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Да.

Председник већа: Можемо ли да отпустимо сведока?

Сведок се отпушта из заседања. Ви сте поднели трошковник Служби за помоћ и подршку сведоцима, па ће о Вашем, оставили сте тамо број Вашег рачуна, је ли тако, па ћемо о томе одлучити посебним решењем. Можете да идеете.

Сведок-оштећени Саво Пејић: Хвала.

Председник већа: Нека уђе сведок Љепосава Стојановић.

Испитивање сведока-оштећене ЉЕПОСАВЕ СТОЈАНОВИЋ

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан, Љепосава. Само Вашу личну карту. Ако не можете да стојите, можете да седнете, ево овде.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Ма, могу.

Председник већа: Не знам колико ће трајати, трудићу се да не траје предуго, али у сваком случају, седите.

Констатује се да сведок видно храмље на једну ногу.

Истоветност сведока утврђује се путем увида у личну карту особну исказницу издату 17. септембра 2014. године у Републици БиХ, ЈМБГ 1212948178231, серијски борј личне карте 6A0M008KA.

Љепосава, позвани сте да сведочите.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: У својству сведока, дужни сте да говорите истину.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато. Давање лажног исказа представља кривично дело.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Добро.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на поједина питања, којима бисте Вас или Вама блиског сродника, блиско лице, изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу. Јесте ме разумели?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Пре него што почнете са сведочењем, дужни сте да дате заклетву. Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред

судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Добро. Ви сте практично у складу са законским описом, Ви сте сведок оштећена, пошто Ваш супруг Борко, јесте био заточен у затвору у гаражама.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: И Ваша знања у том смислу нису непосредна већ су посредна. Када говоримо о сазнањима која се тичу његовог боравка и услова боравка у том логору.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Ви сте нешто говорили о томе, говорили сте начелно, где се тај логор налазио, шта сте чули од људи и тако даље, о условима у логору, говорили сте о неким детаљима везаним за однос између тих људи који су боравили у просторији у којој је боравио и он односно конкретно Вашег мужа и друге особе, па ако можете да то поновите што сте тада... У принципу Вас питам да ли остајете код тако датог исказа?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Имате ли га у чему изменити или допунити? Изволите, испричајте нам о томе.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Одакле да почнем?

Председник већа: Када је одведен? Да ли знате где је то било, у каквим условима је био? Ко је био управник тога логора?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Одведен је из стана 2000...

Председник већа: `92.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: `92. Одведен је у школу "Алекса Шантић", ту је најпре био, то су ми тако рекли људи који су изашли из, који су били затворени са њим. Е ту колико је био ја не знам, па је пребачен у гараже, ту су их тукли. То ми је рекла Милена Шућур, која је била заробљена са мојим мужем, била ћелија до ћелије. Она је рекла да су га свакодневно тукли, да је био главни тада човек Хусо, Хусеин, Хусо, Хусеин, не знам...

Председник већа: Не сећате се презимена?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Гаџо, Геџо, Гаџо, ја мислим, не знам. Има уписато, не могу ја више, па ја сам и 70 година, нисам ни здравствено добра. Да је он највише ту био, да га је тукао, да му нису дали ни воде нису имали, свакодневно је извођен, тучен. То ми је потврдио и Петко Јовановић који је исто био ту са њим. Петко се није задржао дуго ту, али је причао да је то. Госпођа је Милена мени дошла. Ја сам свог мужа заменила `93. Дали су двојицу живих људи за њега, за његове посмртне остатке, јер нису дали живог да се размени. Нису никад дали. Колико пута смо слали

замјену, нису никад дали. Е она је мене на гробљу видјела, пришла је, дошла је неком на гробље и онда је дошла мени и припалила свијећу, ја ту жену нисам ни знала и рекла: "Бог да те прости мој паћениче...Нека те бар мрвог замијенила да смириш кости". И онда смо тако остали у контакту и онда је она причала све шта је рађено. Кад га је некад извео да га туча, питао га је и за породицу: гдје му је породица, гдје му је ћерка, он је рекао: изашли су моји; штета што је изашла како би се наслађивали. Моја ћерка је имала тада 16 година, можда, 15,16, не знам тачно. Онда ми је дечко који је исто био заробљен Мадих Младен причао и он кад је изашао, кад је замјењен, да су и њега, да су их тукли, да су њега силовали, да тако све, како су их тукли, како су их прогонили. Дечко није могао, он се убио касније, до неколике године он је извршио самоубиство, није могао.... Ја сам то све чула од тих људи који су изашли. Можда сам нешто и прескочила што сам у првој изјави дала, али ја остајем при својој изјави све што сам рекла.

Председник већа: Је л` то све?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Па не знам шта више, шта да кажем, не знам. Мало ме је и трема узела.

Председник већа: Добро. И прошли пут је било тако. Да ли сте ишли када у посету?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Где?

Председник већа: Код свог мужа.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Ма каква посјета.

Председник већа: Јесте ли икад пожелели, јесте ли тражили, захтевали?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Нормално да сам тражила.

Председник већа: Код кога сте се обраћали?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Код Комисије за размјену. Али никад нису...

Председник већа: Никада. Јесте ли му икада слали рецимо одећу, доњи већ, средства за хигијену?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Нисам, али сам имала комшију у Храсници, с којим смо се пазили, па сам са њим контактирала да он оде, али нису дали.

Председник већа: Нису дали да му однесе средства за хигијену, чист веш и тако даље?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да. Мислим да нису дали.

Председник већа: Како се зове тај комшија?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Ја мислим да је Сафет, мислим да је одселио негде, не знам.

Председник већа: Добро. А реците ми када су дошли по Вашег супруга да га хапсе, јесу ли му уручили какву одлуку, какав документ поводом чега га хапсе?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Не, мислим да не.

Председник већа: Јесте ли Ви били присутни?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Нисам. Ја сам њега звала телефоном, он је био у стану, ја сам њега звала телефоном да изађе, он каже, он је мени рекао: не могу, имам дјевере уза се. Овако ми је рекао. И то је све.

Председник већа: То је све што сте се ви чули до краја живота?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да, да.

Председник већа: Добро. Тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте тело узели?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: `93. ја мислим да сам замијенила покојног мужа. Мислим, не знам тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте нешто потписали кад сте узели тело?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Не. Само су га донијели у некој кеси, тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли је тамо писало можда узрок смрти?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Па није писало, не знам, али није писао ја мислим узрок смрти, само су ми рекли, рекла ми је тета Милена кад је убијен, кад је сахрањен на Илиндан, да је написато да је умро од природне смрти. Е то ми је само жена рекла, а ја не знам. Ја нисам била са њим да знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, немам више питања.

Председник већа: Браниоци, изволите.

Адвокат Драган Крговић: Само једно питање. Само да Вас питам у моменту кад је Ваш муж ухапшен и све ово што се дешавало, Ви нисте били у Храсници, Ви сте били у Лукавици је ли тако?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Па каже то у свом исказу.

Адвокат Драган Крговић: Па због тога, чисто да..

Председник већа: И да је изашла са децом.

Адвокат Драган Крговић: И никакав физички контакт фактички нисте ни могли да имате са супругом нити са тим телом у Храсници?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Не, једном сам се само чула кад сам га молила да изађе.

Председник већа: Сад да ли причате...

Адвокат Драган Крговић: После хапшења, после хапшења.

Председник већа: Бранилац пита после хапшења?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: А не, не.

Адвокат Драган Крговић: Физички никакав контакт нисте могли, то су биле раздвојене стране, била је линија, фронт између.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Адвокат Драган Крговић: Хвала.

Председник већа: Ајде да појаснимо. Ја сам Вас мало пре питао да сте Ви желели да посетите супруга.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: И да сте се обраћали Комисију за размену.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Да Вам омогући да видите супруга у затвору?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Добро. Бранилац Игњатовић?

Адвокат Душан Игњатовић: Српској комисији за размену.

Председник већа: Она то није рекла, али ето нека то буде, потпуно је неспорно. Уопште ја то, то су комисије које раде хуманитарни рад и имају своје контакте и своје линије комуникације. Изволите браниоче Игњатовићу ако желите да поставите питање? Не. Окривљени претпостављам да такође нема? Добро.

Ви сте дали своје трошкове канцеларији за подршку сведоцима, па ћемо решење донети накнадно. Љепосава да ли ме чујете?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Оставили сте број Вашег рачуна је ли тако?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Да.

Председник већа: Е добро, ми ћемо накнадно донети решење па ће Вам бити исплаћено на тај рачун. Можете да идете.

Јесте ли сагласни да отпустимо сведока?

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Могу ли ја сјести горе?

Председник већа: Можете, наравно да можете.

Сведок-оштећена Љепосава Стојановић: Хвала.

Председник већа:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се прекид ради одмора у трајању од 20 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се након прекида ради одмора главни претрес наставља.

Нека уђе сведок Бранислав Николић.

Испитивање сведока-оштећеног БРАНИСЛАВА НИКОЛИЋА

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Констатује се да се истоветност сведока проверава путем увида у личну карту број 008210693 издате у ПУ Краљево.

Душане, позвани сте као сведок, у том својству дужни сте да говорите истину...

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Ја сам Бранислав.

Председник већа: Бранислав, да, опростите.

Позвани сте као сведок, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Наравно, не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато. Нисте да дужни да одговарате на питања којима бисте Вас или Вама блиско лице изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу.

Пре него што дате исказ, дужни сте да положите заклетву, чији текст гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Заклињем се.

Председник већа: Ви сте дали Ваш исказ пред Тужиоцем за ратне злочине 28. септембра 2018. године, није прошло тако давно. Сећате се шта сте изјавили тада?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Сећам се.

Председник већа: Да ли остајете код тако датог исказа? Имате ли га у чему допунити или изменити?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Остајем у потпуности при исказу.

Председник већа: Ви у суштини немате непосредних сазнања о боравку Вашег оца Достимира у логору односно у том затвору у гаражама, непосредних?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Непосредних у смислу да сам непосредно сведочио?

Председник већа: Не. Да сте непосредно нешто видели.

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Да, да. Таквих сазнања немам.

Председник већа: Али знате из прича других људи о томе какав је био режим понашања према људима који су тамо затворени. Можете да сведочите о смрти Вашег оца односно о датуму или времену смрти и другим околностима као што сте то урадили у Вашем исказу. Па изволите у неометаном излагању, реците пред већем све што Вам је познато о догађају о којем се суди.

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Мој отац је ухапшен у јулу месецу, првој половини јула месеца, не сећам се тачног датума, у згради у којој смо становали. Одведен је тада и након неког, колико је мени познато, на две локације пре тога је држан као затвореник, али је на крају био затворен у затвору у подземним гаражама близу солитера у Храсници. И знам сигурно да је тамо био, између осталог и због тога, поред тога што су ми неки људи рекли и моја мајка је ишла на капију тог затвора и предавала је неки комад одеће, прихваћене, однела му је, они су преузели. 04. августа `92. године се десио, извршен је напад у правцу српских положаја у правцу Војковића и тада су муслиманске јединице имале велике губитке. И чули смо тада да је било, након тога до нас су допрле вести да је било великих, да се дешавало свашта у затвору, и да је било свакаквих проблема, али тад у првом моменту нисмо знали ништа конкретно. Након неколико дана, у ствари не могу тачно да се сетим колико, сазнали смо да је убијен мој отац тада. Да ли је убијен тачно 04. или дан после тога, то нисам сигуран, али тада је убијен.

Председник већа: Знате ли како је убијен?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Он је претучен и у тешком стању је враћен у хелију, то знам. Отприлике по нечему што сам чуо он је у тако тешком стању тражио помоћ или воду или већ не знам тачно, али кад су га изнели одатле више га нису видели живог.

Председник већа: Је л` знате неке детаље везане за услове живота затворених људи у том затвору у гаражама? Да ли сте негде чули и ако јесте од кога сте то чули? Да ли сте чули можда од посредника како је отац тамо живео? Да ли се сећате који је то комад одеће и на који начин је мајка однела оцу? Да ли је неког претходно требало да пита? Ако се сећате те процедуре, да ли тада из сећања или евентуално из мајчине приче после.

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Она је однела чини ми се неки полувер или џемпер, тако нешто, вероватно и још нешто са тим, али не сећам се тачно и предала је то на капији затвора. Не знам тачно ко је био, није нам познато које је то лице било које је преузело то.

Председник већа: Да ли је морала претходно да зове некога, да захтева, да тражи?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Она је покушавала, контактирала преко неких људи, покушавала је да сазна нешто и да евентуално оствари неки контакт, али ја сад стварно не могу тачно да се сетим да ли је онда добила претходно одобрење или је она на крају у једном моменту отишла директно тамо.

Председник већа: Је л` икада успела да види оца или да се види са оцем?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Не, није.

Председник већа: Добро. О начину како су га хапсили то сте испричали. Али мене интересује да ли се сећате или Вам је мајка причала да ли је он добио икакву одлуку када су га ухапсили да је добио одлуку неког државног органа о томе који је разлог?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Не, не.

Председник већа: Не. Кажете да не поседујете документацију. Добро. Тужиоче, изволите. Прво ће Вам питања постављати тужилац, јер је Ваше сведочење био његов доказни предлог.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Само једно судија питање имам. Ви сте кад сте били у истрази код нас рекли да сте чули да је Ваш отац страдао почетком августа. Данас нам кажете да је то био 04. август.

Председник већа: Па ето, то је тужиоче почетак колоквијално, то је свакако почетак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, да ли, ето, од кога сте то чули ако се сећате и да ли везујете можда за неки празник или ...?

Председник већа: То би сада било сугестивно, али ево ја мислим да сам у исказу, он је рекао 04.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ништа страшно, наравно.

Председник већа: Наравно да не, наравно да не, али мислим није ни неопходно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако мислите да није неопходно не мора.

Председник већа: Ја ћу донети већ одлуку о томе. Па добро, можете то кроз образлагање. Да, почетком августа. А данас сте рекли тачан датум, почетак августа, не може ме нико убедити да 04. август није почетак августа.

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Ја не могу да тврдим који је то дан био, али према свему што знамо то се десило након, то масовно пребијање десило се након тог 04. августа.

Председник већа: Да ли Вас тај август, не знам зашто је то тужилац питао, ја не видим значај празника, али ако Вас то асоцира на неки празник?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Не, не.

Председник већа: Добро. Ништа значајно, дакле почетак августа или 04. август мислим да је потпуно ирелевантно у оваквим околностима. Даљих питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мени је само то било важно, то је значи везано за тај догађај када велики број Муслимана гине на оближњем ратишту, ја сам то тако схватио.

Председник већа: То није празник свакако. Добро, добро разумео сам шта говорите. Изволите. Одбрана нема питања? Нема ни окривљени.

Имате право да као наследник оштећеног, а овде је кажете убијен Ваш отац, поставите имовинско-правни захтев или да задржите право да га поставите у неком другом поступку? Задржавате право претпостављам?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Задржавам право.

Председник већа: Добро. Можете да идете. Накнаду ћете добити у складу са овим што сте поставили као захтев Служби за помоћ и подршку. Оставили сте текући рачун је ли тако?

Сведок-оштећени Бранислав Николић: Да, да.

Председник већа: Добро, можете да идете. Претпостављам да сте сагласни да отпустимо сведока? Добро.

Следећи сведок Цвета Милитиновић.

Испитивање сведока-оштећене ЦВЕТЕ МИЛУТИНОВИЋ

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Констатује се да се истоветност сведока утврђује путем провере кроз личну карту број 006549533 издату у ПС Звездара.

Цвето, позвани сте да сведочите. У сведочењу сте дужни да говорите истину и не смете ништа прећутати од онога што Вам је познато. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања којима бисте Вас или Вама блиско лице, блиског сродника изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу.

Разумели сте?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Јесам.

Председник већа: У обавези сте да положите заклетву, чији текст гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Заклињем се.

Председник већа: Ви сте већ дали Ваш исказ.

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Јесте и остајем при том исказу.

Председник већа: Добро. Ви немате непосредних сазнања о условима боравка затворених лица у логору односно у затвору...

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: У логору.

Председник већа: Знам ја шта сам ја рекао и знам како се формално води.

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Извињавам се, молим Вас, извињавам се.

Председник већа: Да, да. Али ако бисте били у стању да нам испричате Ваша нека сазнања и шта се догодило?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Ја сам испричала прошли пут.

Председник већа: Јесте, јесте, али ово је главни претрес.

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Ако желите Ви још нешто да ме питате, питајте, ја не могу да причам.

Председник већа:

Констатује се да сведок у потпуности исказује истоветно као на записнику о испитивању сведока од 28. септембра 2018. године.

Тужиоче, немате питања? Претпостављам ни браниоци? Нема ни окривљени.

Хвала Вам лепо Цвето. Жао ми је што сте се потресли. То је грађанска обавеза.

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Хвала вама што сте покренули ово и надам се да ће злочинац да одговара, мада нема довољно добре казне за то.

Председник већа: У обавези сам да Вас питам, имате право на постављање имовинско-правног захтева за накнаду штете. Остајете, задржавате право да то поставите, је ли тако?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Питате ме да ли пристајем на накнаду....Нисам разумела питање.

Председник већа: Питање је да ли истичете имовинско-правни захтев?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Да.

Председник већа: Истичете?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Да.

Председник већа: Нисте га определили је ли тако?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Шта то значи?

Председник већа: Нисте износ определили?

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Нисам.

Председник већа: То можете да учините током поступка или у неком другом поступку.

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Хоће ли ме неко упутити у то или...?

Председник већа: Може тужилац након одржаног претреса.

Можете да идете.

Сведок-оштећена Цвета Милутиновић: Хвала.

Председник већа: И последњи је Зоран Стјепановић.

Испитивање сведока-оштећеног ЗОРАНА СТЈЕПАНОВИЋА

Ви сте сведок који се први пут испитује?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Јесте.

Председник већа: Рећи ћете ми Ваше име и презиме.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Моје име је Зоран Стјепановић.

Председник већа: Име оца?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Име оца – Гојко.

Председник већа: Реците ми Вашу адресу становања?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Тренутно или...У Храсници.

Председник већа: Тамо где сте пријављени, где живите, где боравите.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Тренутно где боравим.

Председник већа: Да.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: У Мелбурну, Аустралија.

Председник већа: Знате ли Ваш јединствени матични број грађана? Морате и адресу дати, не само град у коме живите, јер ако ми кажете Мелбурн, Аустралија, ја Вас нећу наћи.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: 211/450, Ст.Килва Род, Мелбурн.

Председник већа: Знате ли Ваш јединствени матични број грађана?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Имам у возачкој дозволи. Ми немамо јединствени, ми имамо тај документ.

Председник већа: Па добро, али рођени сте овде.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Да, али ја овде не живим већ од `96. године.

Председник већа: Имате ли ту код Вас?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Немам.

Председник већа: Добро. Ја мислим да је довољно података за утврђивање истоветности. Ви сте син покојног?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Гојка Стјепановића.

Председник већа: Гојка Стјепановића.

Са окривљеним претпостављам да нисте ни у каквом сродству?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Не.

Председник већа: Добро. Позвани сте да сведочите. Као сведок дужни сте да говорите истину, и ништа од онога што Вам је познато не смете прећутати, јер давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима

бисте Вас или Вама блиско лице, блиског сродника изложили великој срамоти, тешкој материјалној штети или кривичном гоњењу.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Да.

Председник већа: Пре него што почнете са давањем Вашег исказа дужни сте да положите заклетву. Текст заклетве гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Заклињем се.

Председник већа: Сада ћете у неометаном излагању, дакле нико Вас неће прекидати, знате шта је предмет овога суђења, испричате све оно што Вам је познато и рећи одакле Вам је то познато, о догађају којем се суди. Дакле, то је боравак Вашег оца у затвору у гаражама у Храсници.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Пошто смо, ми смо живели у стану у Храсници, Француска цеста број 4 у Храсници, овај, а тата је остао у Храсници, ми смо изашли мој брат млађи Драган, ја, мама и бака, тата је остао. Ми смо чули, ја не знам тачно, да је он одведен из стана.

Председник већа: Кад сте се изашли?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Ја сам изашао 11. маја, а мој млађи брат и бака, ја и мама смо изашли, а мој брат и бака су изашла средином априла, око 20. априла, не бих знао тачно рећи датум. И тата је остао и он је ухапшен, не видим разлог зашто, изведен из стана у школу и последије ту малтретиран и у гаражама, гдје је он подлегао 02. августа како је нама речено, `92. године. А ми смо преузели тијело `95. године 01. новембра и сахранили тату на гробљу у Младицама у Источном Сарајеву. Тата је подлегао, како смо чули од батињања и после четири је подлегао, четири дана су га мучили, колико смо чули.

Председник већа: Од кога сте чули?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Моја мама је чула. Кружиле су разне приче, ја нисам хтјео да вјерујем тим причама, ја сам био једноставно кад су ми рекли једном, ја сам био на Илици, ја сам пао у несвест, нисам вјеровао да ми је отац убијен, зато што он није био, никоме ништа није зло урадио. Он је био, у "Фамосу" радио и био је угледан грађанин, овај, а никад није припадао ниједној странци, значи не видим разлог зашто би био неко свирепо убијен због имена. Ми се никад нисмо изјашњавали о националности, нисмо присуствовали никаквим да кажем религиозним чиновима, овај, тако да не видим разлог. Имали смо пријатеље свих националности који су живели са нама.

Председник већа: Ево ја да Вас питам, то може да значи чак и реторичко питање. Ако неко се изјашњава о својој националној припадности и ако неко присуствује религиозним чиновима да ли је то можда разлог?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Па да Вам кажем, очигледно да је то...

Председник већа: Да ли би то могао бити разлог било коме да му одузме живот?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Па не, наравно да не.

Председник већа: Не видим разлога да ако се неко изјашњава о свом пореклу и о својим опредељењима било политичким, било религиозним да због тога треба да изгуби главу.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Наравно да не. Ја сам хтео да кажем само да ми нисмо били овај ...

Председник већа: Хоћете да кажете да ни у тим околностима он и на такав начин није дао повода да га неко прогања? То сте хтели да кажете? Да је био човек који се клонио сваке врсте невоље.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Јесте.

Председник већа: Разумем. Али морао сам то да питам, овај, кажем, то је реторичко питање. То свакако не може бити разлог у цивилизованом друштву и свету у 20. веку да због тога неко некоме науди зато што је друге вере или друге нације.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Мени је јако тешко било, зато што су и моји пријатељи били свих националности. Ја сам одрастао у средини која је била као што сви познајемо, постојале су разне различите националности, значи да их не набрајам, знамо ко је тамо живео и ту су били моји пријатељи, ђаци са којима сам ја ишао у школу, у којој је мој отац убијен. Ја сам тамо похађао осам година, овај, и не знам шта да кажем, заиста не знам.

Председник већа: Реците ми шта сте чули о условима и од кога сте чули? Јако је важно да ми кажете чули сте од људи, да, али ако имате неког конкретног ко Вам је причао о боравку, ко Вам је рекао да је он пребијен и да је од последица пребијања умро. На који начин сте дошли до тела? Где је тело било сахрањено претходно? И тако даље. То су неке ствари... Да ли се неко током његовог боравка у том затвору о њему старао у смислу да му је евентуално доносио средства за хигијену, веш и сличне ствари?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Верујте ми да заиста нисам упознат да ли се неко старао.

Председник већа: Оно о чему знате, ја Вам дајем само, како да кажем, подстрек, да ми говорите о томе што евентуално знате, а заборавили сте да кажете или Вам то овог тренутка није на памети, јер знам, могу да разумем Ваше психолошко стање док о овоме причате. Дакле, нешто што Вам је познато, а нисте се сетили, а јако је важно за суђење, за утврђивање чињеница.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Моја мама, она је преминула у Мелбурну. Човек који је био у затвору, ја вам не бих знао рећи, он је живео у Мелбурну, он је њој рекао и мама је говорила да ми дођемо, ја и мој брат, да нам он исприча каква је ситуација била у затвору. Међутим, мени је страшно то било, ја сам, не знам како, потрешен сам том ситуацијом. Ја нисам хтео да признам никад себи тако

нешто. Јако је стресна ситуација била, мама је рекла да је тата, да су га малтретирани, да је подлегао малтретирању, овај, не знам како да вам кажем, ми смо били у Београду овде кад су нама јавили да дођемо по тијело у Сарајево. Они су хладњачом довели та тјела и овај, питали су моју мајку као да потпише папир у ком се каже да је тата преминуо природном смрћу. Па ја ћу вам рећи, мој тата је радио у фабрици "Фама", за тридесет година само 11 дана је био одсутан, никад није био болестан човек. Он није преминуо природном смрћу и мама је морала да потпише тај папир да би ми добили то тијело. Мама је рекла нама, мени и Драгану, као: ако не потпишем тај папир ми нећемо добити тјело. Ми смо рекли: мама молим те потпиши да сахранимо тату. И тако да смо, ми смо сахранили тату 01. новембра 1995. године, у Младицама, ми смо дошли тамо, сахранили, после тога смо ми отишли за Аустралију где и данас живимо. Ми смо чули да је тату малтретирао Сенад Гаџо, ја не знам тог човека, само причам шта сам чуо, и заиста овај, мислим, не знам шта да кажем.

Председник већа: Да ли сте чули какви су услови били у том затвору? Да ли Вам је то неко причао?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Ја сам чуо да је било то у физичкој сали гдје смо ми имали физичко образовање у основној школи "Алекса Шантић" гдје сам ја ишао осам година, да у физичкој сали да су их малтретирани, да су их тукли, да су их везали и онда да су тукли до бола, док не падну у несвјест и кад падну у несвјест онда су их одвлачили. Мислим, страхоте су заиста преживљавали које ја не знам заиста, ја сам чуо. И онда су их тукли и малтретирани....

Председник већа: Не знате детаље о томе.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Не знам.

Председник већа: Имате ли још нешто да нам кажете што Вас ја евентуално нисам питао, а желели бисте? Имате право да поставите имовинско-правни захтев, могуће је овог тренутка и да задржите само да то право остварујете током суђења, да определите износ, ако га у овом тренутку нисте осмислили, определили. Дакле, претпостављам да задржавате право да поставите током поступка имовинско-правни захтев? То може све до окончања суђења.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Задржавам.

Председник већа: Али ме интересује има ли нешто што сам пропустио да Вас питам, а сматрате да је од значаја?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Па мама никад није хтјела да тражи никакво, она се бојала, зато што смо ми били ..., није ни хтјела да оде назад. Било је потребно да проведе неки временски период, као двије године у стану да би се повратила имовина. Ми смо рекли: мама нећеш пролазити кроз те тортуре. Ми ћемо наћи начин да се снађемо да живимо негдје. Тако да ми нисмо тражили ништа, ја немам од оца ништа, немам ни слику његову. Добили смо неке слике од фамилије и то је једино што имамо од оца....

Председник већа: Тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате како се звао тај човек који је живео у Мелбурну код кога је ишла Ваша мама?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Ја се заиста не сјећам, не сјећам се имена тог човека.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је можда Миловић Обрад у питању?

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Да, Обрад јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Добро, браниоци? Немате. Окривљени? Нема.

То би било све у Вашем исказу. О трошковима које сте поставили Служби, одлучићемо накнадно решењем.

Претпостављам да сте сагласни да отпустимо сведока. Можете ићи.

Сведок-оштећени Зоран Стјепановић: Оппростите ако сам нешто...

Председник већа: Не, не, потпуно Вас разумем.

Због околности да су докази који су за данас предвиђени сви изведени,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одложи.

Пре него што одложим главни претрес, нисам то хтео да учиним на почетку због извођења доказа.

Ово веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

Да нема места покретању поступка за уступање кривичног гоњења окривљеног Мујановић Хусеина надлежним органима Босне и Херцеговине због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО.10/18 од 24. децембра 2018. године у предмету Вишег суда у Београду, Одељење за ратне злочине К По2 11/18.

Незадовољна страна има право жалбе у року од три дана Апелационом суду у Београду, па вас питам да ли због израде писмено израђеног решења да ли је потребно да вам уручим то писано израђено решење односно да ћете користити своје право на жалбу или не?

Адвокат Душан Игњатовић: 01.45.43 (неразумљиво, без микрофона)

Председник већа: Добро. У том случају добићете писано израђено решење на које ћете добити рок за изјављивање жалбе.

Дакле, главни претрес следећи се заказује за 10. јун 2019. године у 14,30, судница број 2, на које се сви овде присутни, говорим о учесницима у поступку, позивате прогласом решења.

Адвокат Драган Крговић: 14 и 30?

Председник већа: Јесте, послеподневни термин.

А за испитивање биће позвани сведоци: Мирко Вуковић, Душан Станић, који је био предвиђен за данас па је из оправданих разлога одсуствовао, Слободанка Младић и Даријан Гузина.

Тад би нам остали још Душко Петровић и Зорка Максић.

Ја сам браниоци, да вам кажем, тек данас запримио поднесак који сте уручили, даћу га тужиоцу, али ћемо то у сваком случају на главном претресу упознати све присутне о томе и тужиоцу дати могућност да се благовремено изјасни, исто тако на главном претресу, након чега ћемо одлучити о вашим предлозима које сте упутили у писаном облику.

Довршено у 12 и 10.

Записничар,

Председник већа-судија